

Wot zylého podacja na
Boha.

528.

Auf! auf! mein Herz, und du,
mein ganzer Sinn ic.

Boš: Ty Ducho, kiz ty s Boha.

Stan, wutroba, a scho,
schtož we mni je, nech mysl a
duch schak Bohu sažo dje!
won je jon dał, so by won
boiski wostał, a wot neho tež
pschezo wjazn dostał.

2. Boh Wotze, wsmi twe
djecjo knadzi sam, a nespomn
na to, so ja rjechi mam, ja
hodny nejsym, so ja Woczez
praju, ach! smil so, ja sa
rjeschnika so snaju.

3. Wsmi, sbozniko, schtož
ty šej kupit by, wsmi precz

ton spschaw tych rječow wob-
czejny; ty, Bože jehnjo, by
ton samy nosyl a sprostrwu
sam na kschizu sa mne prošyl.

4. Ty, swjaty Ducho, bydl
mi wutrobi, nech lubi so czi
moje bjejenje, tu duschu, my-
slje, wutrobu czi dawam, a
steho rjeschenja njek horje
stawam.

5. Ja nochju samo swoju
wolu mjecz, trojeniczi, twoj
zu ja wjecznje bycz, ja zwar
šym hjeschje na tym rjesch-
nym swjeczi, mi so pak ze
tam, dzej su Bože djeczi.

6. Stan, wutroba, so du-
scha Bohu dje, posbjen so
rucije tam, dzej Jesus je: Da
možesch hižom hew to nebjo do-
stacz, a potom we nebju tam
wjecznje wostacz. R.

Gžesz bydž Bohu samemu!

Konž tych starych kyrlišchow.